

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Škola a přestavba • Bude u nás na poli muzeum automobilů? • **Návrat ke K. Čapkovi** • Adrenalin s Českými dráhami • **Bio – Sokol** • Kultura • **Sport**

DOB-Invest a.s.

- výstavba a prodej bytů a obchodů
- pronájem nebytových prostor
- správa nemovitostí
- realitní činnost

RODINNÝ DŮM V DOBŘICHOVICÍCH K PRODEJI

více na www.dob-invest.cz nebo na tel. 606 789 920 (Ing. Šiman)

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 221 884 850, 606 620 920 / Fax: 257 712 398, 221 881 860

LA FONTANA_{,s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý: 15-20 hod
Středa-Sobota: 11.30-20 hod
Neděle: 13-20 hod

Zde je prostor pro inzerci Vaší firmy. Určitě najdeme způsob, jak Vás zviditelnit. Dotazy zasílejte do redakce na e-mail dobrich.kukatko@centrum.cz, příp. rovnou objednejte zveřejnění inzerátu dle ceníku na str. 36.

Fotoreportáž Jiřího Geisslera z kácení stromu v jedné dobřichovické zahradě.

Federico Garcíá Lorca: KYTARA

Kytara sténá,
začíná plakat.
Pukají číše
časného rána.
Kytara sténá,
začíná plakat.
K mlčení lákat
je marné,
chce plakat.
Tak monotónně,
jak voda chladná,
jak v horách vítr
do nenávratna.

K mlčení darmo ji lákat.
Lká nad tím, co vzala
dálka.
Horká písčina jihu
po kaméliích si zalká.
Pláče zbloudilou střelou,
noc, jež nespátří rána,
prvního ve větvích
mrtvého ptáka.
Ach, kytara!
Srdce, jež pětice mečů
proklála.

Pro jarní zastavení jsme tentokrát vybrali báseň španělského básníka a dramatika Federica Garcíi Lorky (1898 – 1936). Nechali jsme se inspirovat magickým únorovým koncertem kytaristy a skladatele Štěpána Raka (o němž píšeme v kulturní rubrice). A chtěli jsme mu tímto v pokoře poděkovat za dar Hudby a Naděje. Pamětníci si možná ještě vzpomenou na veleúspěšný pořad z básnického díla tohoto básníka, zavražděného španělskými fašisty, který Š. Rak spolu s K. a J. Bednářovými, P. Olivou a dalšími připravili pro pražskou Violu v 70. letech minulého století. Stejně jako oni jsme čerpali z nádherného překladu Lorcových básní, který pod názvem Zelený vítr pořídil a v Československém spisovatel v r. 1969 vydal Lumír Čivrný.

ZAČÍNÁ SLUNÍČKOVÉ JARO

Vážení čtenáři,

krásná vánoční doba je dávno pryč, přestáli jsme sních a mráz, jehož bylo v této zimě zase po letech přiměřeně ... Co toto píšeme, za okny se ještě bělá sních a venku se brodíme nevábnou kašou. (Jen malá poznámka: při slavné ministeriádě v Luhačovicích jsme byli k šoku uchvázeni hektickým úsilím upravovačů příjezdových cest, kteří na poslední chvíli zameřovali, rovnali, sypali, ba přímo leštili místa, kam měla vstoupit posvátná noha ředitelů Evropy. Při tomhle pohledu pořouchle napadlo, jak by to asi vypadalo, kdyby se taková trachtace konala u nás v Dobřichovicích: představte si třeba, že by zmínění koryfejové přijeli vlakem na nádraží a kráčeli závažně a státnicky do centra dění chodníkem v Tyršově ulici od závor k mostu. Třeba bychom se pak konečně dočkali i toho, že by byl chodník prost prosolený, špinavý a mokré břehy, již se už léta, kdykoli napadne sních, musí brodit občané druhého řádu, t.j. maminky, s kočárky, stařečkové s jezdkami, invalidé či vůbec všichni pěšáci, to jest ti, kdož zrovna nejedou po tolik opečovávaných

a diskutovaných silnicích... Úsměvný sen, že?) Nicméně: vystrčíme-li za svítání nos, nemůžeme neslyšet, že bratříčci zobáci (slovy Ivana Štrpky, slovenského básníka a dvorního textaře Deža Ursinyho, ti „nejkřídlatější z tvorů“) už jsou ráno pěkně slyšet a dávají znát, že jsou to oni, kdo už vědí ... Ano, už je to zase tady! Jaro je za dveřmi! A s ním samozřejmě přichází i jarní Dobřichovické Kukátko. Co jsme v něm pro Vás připravili?

Dobřichovickou školu čeká složité období přestavování. Pokusili jsme se k tomuto tématu přinést dva zajímavé pohledy. Vracíme se ještě také k úspěšnému Stromu splněných přání. Blíží se 110. výročí dobřichovického Sokola, tudíž nechybí i malé zamyšlení nad dávnými sokolskými ideály. 25. prosince 2008 uplynulo 70 let od úmrtí K. Čapka. Vracíme se proto k jeho stále aktuálním myšlenkám. V historické rubrice přinášíme zajímavé materiály k historii dobřichovického kina, které doslova ze země vydupalí někdejší Sokolové. Přirozeně se také dočtete zajímavé i radostné informace z kultury a sportu. Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy

a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováni, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorogované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Přejeme Vám pěkné počtení a sluníčkové jaro.

Vaše redakce

Jarní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	15
Tip na výlet	21
Z historie	23
Osobnosti	26
Kultura	28
Sport	33

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2009. Uzávěrka
příštího čísla cca 15. 5. 2009. Kukátko vychází
v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz)

Distribučováno zdarma v Dobřichovicích
laskavou péčí poštovních doručovatelů
a smluvních partnerů.

Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve
formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu
v rámci stránky www.dobrichovice.cz
nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

CO ČEKÁ NAŠI ŠKOLU

Bývá zvykem v článcích o naší škole informovat o různých akcích, které škola organizovala či se jich zúčastnila. Tentokrát bych ale chtěl širokou veřejnost informovat o tom, co ji v blízké budoucnosti čeká a co nového se chystá.

Asi největší změnou, která se připravuje, je rozsáhlá přestavba školy 2. stupně v ul. 5. května. Tato stavba se bude realizovat z několika důvodů. Tím hlavním je velký nárůst počtu dětí v našem regionu. Už třetím rokem budeme otevírat tři první třídy a na základě demografického vývoje je jasné, že hlavní vlna nás teprve čeká. Ke cti vedení města Dobříchovic slouží, že se k tomuto problému postavilo zodpovědně a rozhodlo, že je nutno tuto finančně náročnou akci uskutečnit, ačkoliv je jasné, že pro potřebu samotných Dobříchovic je kapacita současné školy dostačující. Dalším důvodem je zastaralost stávající budovy, která nedovoluje realizovat výuku pro potřeby rychle se rozvíjející společnosti a v neposlední řadě ani nevyhovuje směrnicím bezpečnosti a hygieny.

Projekt nové budovy je plně dostačující pro provoz školy a všechny aktivity, které bychom chtěli realizovat. Takto moderní škola bude moci svými podmínkami konkurovat i gymnáziím, a tak věříme, že potom nebude tolik dětí odcházet na víceletá gymnázia z pátých a sedmých tříd. Jenže stavba školy přinese mnoho problémů, a tak nás až do otevření nové budovy čeká nelehká doba. Stavba by měla v nejlepším případě začít v červnu 2010 a skončit v srpnu 2011. Bude zbourána nejstarší část budovy, a tím přijdeme po dobu stavby o pět učeben, což bude pro organizaci školy velký problém,

protože i tak máme v současné době pro výuku málo prostor. Je tedy už dnes jasné, že od školního roku 2010/2011 budeme moci otevřít pouze dvě první třídy, i když počet dětí do prvních tříd v regionu bude mnohem větší. Jen pro zajímavost ročník 2005 je tak početný, že by bylo potřeba otevřít čtyři první třídy. Abychom v letošním roce mohli mít tři první třídy, budeme muset část družiny po dohodě přesunout do Sokola, kde budou až do ukončení stavby.

V oblasti výuky se snažíme držet krok s dobou a směřujeme vzdělávání tak, aby naši absolventi byli úspěšní nejen ve svých profesích, ale i v osobním životě. Již druhým rokem realizujeme v některých ročních námi vytvořený školní vzdělávací program (ŠVP). ŠVP vychází z cílů a z koncepce, která vznikla několikaletou snahou o inovaci pedagogického procesu a života naší školy, analýzou vlastních možností a schopností pedagogického sboru, požadavků rodičů a navázáním na tradice školy (viz webové stránky školy - www.zsdoberichovice.cz). Zaměřujeme se zejména na tyto oblasti:

- Mezinárodní aktivity
- Sounáležitost s naším regionem
- Ekologie, trvale udržitelný rozvoj
- Systém práce s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami

V návaznosti na naši koncepci se škola jako jedna z prvních zapojila do projektu Rozumíme penězům. Tento projekt je realizován občanským sdružením AISIS ve spolupráci s Ministerstvem školství a odborným garantem je GE Money Bank. Jeho cílem je zvýšit úroveň finančního vzdělání

školáků prostřednictvím specializované výuky na školách.

Záměrem projektu Rozumíme penězům je seznámit děti ve školním věku s principy hospodaření s penězi a základní nabídkou finančních produktů a služeb. Důležitým bodem finančního vzdělávání je také zprostředkování základů zodpovědného nakládání s penězi. Mezi základní témata výukových lekcí patří např. dovolená, zvýšené náklady na bydlení, nákup auta, peníze, nové bydlení, investice, výhodné nákupy, půjčky a dluhy, smlouvy, osobní rozpočet a hospodaření státu. Tuto problematiku pak děti budou řešit na modelových příkladech spojených s finančním rozhodováním. Výuka bude probíhat v rámci celodenních projektů nebo v jednotlivých hodinách během školního roku. V současné době se v této oblasti vzdělávají učitelé a od nového školního roku budou tato finanční témata začleněna do osnov některých předmětů. Jsme přesvědčeni, že toto vzdělávání bude pro děti velmi přínosné, budou se pak moci lépe orientovat ve světě peněz.

Dalším neméně důležitým tématem, kterému se chceme v naší škole více věnovat, je ekologie. Ochrana přírody je, jak dobře všichni víme, jedním z hlavních úkolů lidí. Máme proto rozpracovaný vzdělávací program, který se zabývá všemi aspekty vlivu člověka na okolní přírodu a s tím související udržitelný rozvoj. Například v tomto školním roce budeme uplatňovat environmentální vzdělávání formou projektu „Šetříme papírem ve škole“. Jeho cílem je snížit celkovou spotřebu papíru. Žáci v jednotlivých ročnících zjišťují průměrnou měsíční spotřebu papíru. Na základě těchto údajů vytvoří strategii šetření.

Změn, které plánujeme pro nejbližší budoucnost, je mnohem více, ale pro ilustraci jsem uvedl jen ty nejnáročnější. Z předchozích řádků je zřejmé, že nás všechny čeká velmi náročné období, ale abychom byli jako škola úspěšní a dětem mohli nabídnout kvalitní a moderní výuku včetně motivujícího prostředí, nelze volit jinou cestu.

Mgr. Bohuslav Stejskal

PŘESTAVBA ŠKOLY

V centru Dobříchovic se připravuje významná investice města – přestavba a rozšíření staré školní budovy v ulici 5. května. Z několika návrhů přihlášených do soutěže vybrala rada studie dvou autorů (kancelář Šafer Hájek architekti a kancelář ABM architekti - Ing. arch. Heliman), které požádala o dopracování studie. Nad návrhy v druhém kole posuzování poté zasedli členové rady, urbanistické komise, zástupci školy i další zastupitelé. Obecně by se dalo shrnout, že návrh architekta Helimana se více líbil z vnějšího pohledu, ale návrh architektů Šafer Hájek byl

lépe vyřešen dispozičně pro školní využití. Rada proto následně rozhodla, že vítězem soutěže je kancelář Šafer Hájek architekti a zahájila s nimi jednání o smlouvě na zpracování projektové dokumentace. Tím začala příprava na přestavbu a dostavbu, v rámci níž by byla zachována novější část školy a naopak zbourána původní budova. Na jejím místě a na místě dnešního školnického domečku by měla vzniknout nová přístavba. Rozšíření školy je nezbytné vzhledem k nárůstu počtu žáků, ale je podmíněno získáním státní dotace na tuto stavbu.

Plánovaná přestavba se ukazuje významně nákladnější, než se ještě nedávno předpokládalo. Při jednání nad studiemi byla i proto znovu otevřena debata, zda je správné nákladně přestavovat a dostavovat školní budovu v centru Dobřichovic, a zda by nebylo lepší postavit další školní budovu v areálu v Raisově ulici. Historie těchto debat je staršího data. S přestávkami se vedou od doby výstavby první odloučené školní budovy v Raisově ulici ještě před revolucí, ale intenzity nabyly po přistavění nového pavilonu k této budově před několika lety. Myšlenka přestěhovat celou dobřichovickou školu na jedno místo, tj. mezi ulice Raisovu a Pražskou vedle sokolovny, má své zastánce i odpůrce. Zastánci sjednocení školních budov na jednom místě (mezi něž se počítám) argumentovali jednodušším provozem celé školy (jedna jídelna, blízkost sokolovny, vše pod jednou střechou) a dlouhodobostí takového koncepčního řešení. Odpůrci považovali takový postup za nere-

álný zejména z finančních důvodů a klíčovým argumentem, který převážil rozhodování, byla skutečnost, že město zatím není vlastníkem celého pozemku pro případnou další výstavbu v Raisově ulici (jednání s Pozemkovým fondem by přípravu stavby komplikovalo), kdežto pozemek kolem staré školy je ve vlastnictví města. K opětovnému otevření diskuse o správném umístění školy vedly vysoké náklady připravované přestavby a dostavby staré školy. Ukázalo se, že případná výstavba úplně nové školní budovy by už asi nebyla o tolik dražší. K detailnějšímu posuzování alternativního umístění ani k úvahám, jak by mohla být využita případně opuštěná a nepřestavovaná stará školní budova, nedošlo. Rada s podporou většiny zastupitelů pokračuje v přípravě na přestavbu této budovy. Její nespornou výhodou bude vytvoření podoby centra. Správnost zvoleného řešení budou hodnotit až příští generace.

D. Havlík

Fotografie k tomuto článku naleznete na s. 40.

PŘESTAVBA DOMU ČP. 15 A 348 (obchodní název Berounka) v centru Dobřichovic

V zimním Kukátku byly slíbeny aktuální informace k připravované přestavbě nárožního domu na křižovatce ulic 5. května a Palackého. Mnoho jich zatím není, ale jedna je zásadní. Dne 12. ledna nabylo právní moci územní rozhodnutí a základní podoba budoucího domu je tak pevně zakotvena. Jedná se o návrh zveřejněný

na poslední stránce podzimního Kukátka, tedy v čísle 3/2008 (stejná vizualizace byla zveřejněna i v právě vyšlém DOBNET zpravodaji). V současné době zpracovávají projektanti dokumentaci pro stavební povolení a aktuálnější obrázky bude mít smysl přinést až v některém z příštích čísel.

D. Havlík

ZMĚNY ÚZEMNÍHO PLÁNU aneb intravilán vers. extravilán

Jak se mění Dobřichovice? Tentokrát nikoliv o centru města, ale o širším okolí. Bude na katastru Dobřichovic muzeum starých osobních aut?

Zastupitelstvo na svém jednání 3. 2. 2009 řešilo žádost, která může mít na podobu okolí Dobřichovic velmi zásadní dopad. Jednatelé společnosti Autogalerie JM pánové Ing. Jiří Sudík a Miloš Tomášek požádali o zvážení možné změny územního plánu pozemku parc. č. 1389/5, který leží po levé straně silnice z Dobřichovic do Karlíka, za úroveň továrny na zpracování mramoru ve směru ke Karlíku. Jedná se o pozemek o výměře přes 55.000 m² a předkladatelé by na něm rádi vybudovali muzeum klasických automobilů. V základní studii je počítáno s autogalerií pro 200 aut, motogalerií pro 200 motocyklů, prodejnou upomínkových předmětů, prodejnu historických aut, dílnami, kanceláři a dalším zázemím. Záměrem předkladatelů je vybudovat v ČR unikátní technicko-naučný, polyfunkční komplex muzea, který by byl významnou turistickou atrakcí na cestě na Karlštejn. Zastupitelé stáli před složitým rozhodováním, zda se držet dosud poměrně striktně ctěného pravidla, že v Dobřichovicích se může stavět pouze v před lety stanoveném intravilánu obce a žádné rozšiřování zastavěné plochy nebude povolováno, nebo zda umožnit realizovat tento zajímavý nápad. Kdykoliv jsem projížděl vesnicemi v blízkém či dalekém okolí, kde na polích vyrůstala jejich nová „sousední“ vesnice, byl jsem pyšný, že všechna dobřichovická porevo-

luční zastupitelstva se ubránila návrhům změn územního plánu rozšířit zastavěnou plochu na pozemky kolem Dobřichovic a díky tomu na našem katastru nemáme žádné satelitní městečko. Při rozhodování o navržené stavbě muzea proto velmi obtížně vážíme, zda zachování dosavadního principu by mělo být zachováno jako principiální zásada, nebo zda ve vybraných případech lze některý typ staveb připustit. Osobně se obávám, že jakákoliv větší zástavba na některém z polí může odstartovat další tlaky na rozšiřování zastavěné plochy Dobřichovic, a proto změně územního plánu v tomto směru nefandím. Nicméně uznávám, že argumenty o specifčnosti navrženého projektu mají svou váhu. Zastupitelstvo uzavřelo tento bod jednání tím, že nad záměrem je nutné se sejít znovu po získání dalších informací včetně stanoviska urbanistické komise. Zaznělo též, že je nutné zvážit budoucí využití pole kolem továrny a případnou změnu územního plánu vidět v souvislostech celé plochy vlevo vedle silnice do Karlíka.

Rozvojových ploch v Dobřichovicích jsme si do územního plánu v minulosti mnoho nedali. Záměrně. Cílem bylo stavět na volných pozemcích, případně přestavovat staré objekty. Jednou z výjimek bylo pole mezi bývalým JZD a ČOV, tedy mezi Pražskou silnicí a řekou Berouňkou na východním

okraji Dobřichovic. Zde územní plán počítá s výstavbou rodinných domů (řada z nich už vznikla) a v současné době se přesná podoba parcelace zpracovává v regulačním plánu Východní zóna. Toto území je však logicky intravilánem města.

Určitým překročením striktního nezastavování volných ploch kolem Dobřichovic bylo loňské schválení záměru změny územního plánu na louku vpravo vedle silnice z Dobřichovic do Všenor. Ale ani zde to nebylo úplně proti logice. Část patřící do katastru Dobřichovic není příliš velká, z několika stran se jedná o obestavené území a jed-

nou z podmínek realizovatelnosti výstavby je vyřešení odvodnění této lokality.

Výstavba na polích mezi Dobřichovicemi a Karlíkem je zcela jiného kalibru. Jedná se o velké území a zejména plochy vpravo vedle silnice do Karlíka (od ní až pod Vraž) by měly být nedotknutelné. Ty vlevo, od silnice směrem ke Karlickému potoku, jsou sice pohledově dotčeny továrnou, ale s jejich zástavbou se v žádném dosavadním územním plánu také nepočítalo. Má se to v tomto případě změnit? Jistě i případné názory veřejnosti mohou přispět k rozhodnutí.

D. Havlík

STROM SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ podruhé splnil očekávání - děti z DD děkovaly koncertem

Třetí adventní neděli děti z Dětského domova Lety svým koncertem v rámci Dětského vánočního Jarmarku děkovaly všem, kdo na ně v roce 2008 mysleli a pomohli jim. Patří mezi ně i restaurace Zámecký had, která už podruhé pořádala předvánoč-

ní Strom splněných přání. Také letos jste „odstrojovali“ stromeček a z barevných obálek četli dětská přání, plnili je, a ukazovali tak dětem, že někde na světě přeci jen žijí lidé, kteří na ně myslí. Městský úřad propůjčil dětskému muzicírování slavnostní zámecký sál. Byl nabitý a kdo přišel, určitě nelitoval. Zpěváčci se stali milou předkapelou svérázného dívčího voicebandu Brécy, který dostal publikum pěkně do varu. Zazněly samozřejmě i vánoční melodie, ale diváci nakonec nejvíc ocenili úsměvné aranžmá polárního chorálu z pera tří es: Skoumal - Svěrák - Smoljak.

Dárečky byly předány, napsaná přání splněna. Je dobře, že čas vánoční - dobu radosti, obdarovávání a vzájemnosti - si užili i ti, kterým pod vánočním stromečkem přece jen někdo chyběl. Úspěšné akce se mají opakovat, zopakujeme i Strom splněných přání.

Vladka Cvrčková

BRUSLENÍ NA ŘECE aneb podceňované nebezpečí

Letošní zima byla taková normálně zimní. Po sérii let, v nichž zejména stavební firmy mohly nerušeně stavět venku téměř po celé kalendářně zimní období, letos řadu dní mrzlo, až praštilo, a i sněhu napadlo dost. Na Berounce se začal tvořit ledový krunyř, a i když řeka zamrzala atypicky, s nezvyklými místy bránícími se zamrznutí, led nakonec pokryl celou šířku toku od dobřichovického jezu téměř k letovskému mostu. Idyla sice netrvala příliš dlouho, ale bruslaři mohli vyrazit. Padající sníh většinu času nedovolil bruslit na zrcadlově rovném a čistém ledu, nicméně hokejisté si vymetli svá hřiště, volně bruslícím jedincům sníh nevadil a běžkaři byli

sněhem na ledě nadšeni. Dokud se teploty držely celý den pod nulou, na většině zamrzlé plochy nad jezem bylo bezpečno. Jakmile se však mírně oteplilo, řeka začala ukazovat své záludnosti. Zdánlivě bylo stále dostatečné zimní počasí, ale přesto začal led přes den v některých místech slábnout. Proud řeky je zcela jiný na hloubce před jezem u pravého břehu, na mělčině uprostřed, nebo v proudnici vody do elektrárny. Na obrázcích z 1. února (viz obr. na další straně) leží na ledě sníh, na hřišti uprostřed řeky se bruslí, ale kousek vedle něj vpravo je vidět mokrý tmavý pás, kde jsou v ledu díry. Led tenčící se až k nulovým hodnotám je vidět v proudu před

elektrárnou. Pohybovat se po ledě s bezpečnou tloušťkou a nejet na slabá místa není úplně jednoduché. Vrchol nezodpovědnosti však můžeme vidět na obrázku z 6. února

(viz obr. na předchozí straně). Sníh roztál a velká část ledu též. Jsou však tací, kteří věří, že se nemohou propadnout.

D. Havlík

XXV. ROČNÍK KUKÁTKA A KONKURENCE REGIONÁLNÍCH ČASOPISŮ

Kukátko vychází již 25. rokem a je patrně nejstarším regionálním časopisem v nejbližším okolí. Před lety vznikla Kukátka přímo konkurence v Dobřichovicích – obecní Informační list vstoupil letos do 15. ročníku – a začalo vycházet několik novin/časopisů s širší působností než obec a její nejbližší okolí. Takže v Dobřichovicích můžeme např. číst zadnotřebašské Naše Noviny, které se deklarují jako poberounský občasník, vycházejí jednou za čtrnáct dní a letošní ročník je již jejich dvacátý. Na rozdíl od Kukátka nebo Informačního listu je však do schránky nedostanete – musíte si je předplatit nebo koupit ve stánku. Do schránky v Dobřichovicích a mnoha dalších obcích kolem Prahy naopak dostanete jiný čtrnáct-

tideník – novinově vypadající místní zpravodaj Náš Region. Letos vychází čtvrtým rokem. Nejmladším přírůstkem do rodiny místních časopisů je měsíčník regionu Dolní Berounka DOBNET zpravodaj, který po dvou letech vycházení v elektronické podobě, je letos poprvé distribuován do schránky i tištěný, a spíše než o zpravodaj (jak byl asi původně zamýšlen pro uživatele místní internetové sítě) se nyní jedná o zajímavý časopis. Pro tuto malou exkurzi po místním tisku pomíjím časopisy či zpravodaje sousedních měst a obcí, které se v Dobřichovicích běžně nedistribuuji, i když některé lze i v Dobřichovicích koupit. Též nezmiňuji odborné či reklamní publikace, se kterými se více či méně často setkáváme také.

Kukátko se prvních více než deset let věnovalo každodennímu životu v obci a na rozdíl od nynější čtvrtletní periodiky vycházelo měsíčně. Později převzal úlohu místního zpravodaje dobřichovickou radnicí vydávaný Informační list a Kukátko se více zaměřilo na nadčasová témata. Před lety jsem přemýšlel, zda neusilovat o návrat ke společnému vydávání jednoho místního časopisu, ať již by se jmenoval jakkoliv, ale

nezávislost každého z médií byla ceněna výše. A jak život ukazuje, touha vydávat vlastní časopis sílí a své čtenáře si nacházejí i nově vznikající periodika/občasníky. Přejme si v místních redakcích do dalších let zvidavé čtenáře, ochotné dopisovatele i nějaké ty inzery. A samozřejmě zajímavá témata.

D. Havlík

INZERCE V KUKÁTKU

Článek v minulém Kukátku (uveřejněný na str. 11 – 12) doplňujeme informací, že došlo k rozdělení zodpovědnosti za grafickou podobu Kukátka a za inzerci. Radim a Bára Žůrkovi se věnují grafické přípravě, inzerci zajišťuje vydavatel svými smluvními partnery. Zatímní kontaktní osobou je pan Mikeš, tel. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz.

I nadále platí, že případný zájemce, který by se chtěl shánění inzerce na provizní bázi věnovat, bude vítán. A protože jinak Kukátko vzniká dobrovolnou prací členů redakční rady a externích dopisovatelů, samozřejmě bude vítán každý, kdo by se chtěl i na této nehonorované činnosti podílet. Zavolejte, napište!

D. Havlík

KDO CHVÍLI STÁL, JIŽ STOJÍ OPODÁL!

Toto staré sokolské heslo chce naznačit, že letos uplyne sto deset let od založení dobřichovického Sokola. Pamětníci si možná vzpomenou, že ke stému výročí vzniku naší sokolské jednoty bylo v Kukátku uveřejněno povídání o tom „Jak jsme chodili do Sokola“. K výročí stodesátému bych rád připomenul něco jiného – ideály, které už skoro upadly v zapomenutí, myšlenky, které dali Sokolu do vínku jeho zakladatelé a které jsou lapidárně vyjádřeny v heslech,

výzvách, písních a sokolských pochodech. Učinil jsem to sice už před deseti lety na slavnostní valné hromadě, ale vzhledem k tomu, že někteří čtenáři na ní nebyli a ostatní už na to určitě zapomněli, nebude snad vadit, když to v mírné úpravě uvedu ještě jednou.

Významné místo mezi všemi idejemi sokolského hnutí zaujímal vlastenectví. Je to pochopitelné: Sokol byl založen v době, kdy český národ o své místo na slunci bojoval,

kdy mnoho českých srdcí pro vlast horovalo a vlastenectví nebylo pojmem prázdným. V celé řadě úderných sokolských pochodů vystupuje proto vlast, obvykle s přívlastkem „drahá“:

„... jen mužně, statně kupředu, vždyť drahá vlast čeká ...“

nebo

„... a drahé vlasti v oběti své síly snášeje ...“

Všimněme si, že tehdy vlast nemusela skoro vůbec nic dělat – stačilo jí, aby stála a čekala, jaké oběti jí kdo přinese. Pouze v písni *Šestého července na strahovských hradbách* vlast, jako matka Čechie, pracuje, neboť vyorává naše stará práva, která jsou tam od nepřátel zakopána. Může však být klidná – když jí došly síly a nebude moci, zavolá Sokola a ten práci dokončí.

Jak se to má s drahou vlastí dnes? Asi budete souhlasit s tím, že vlastenecké ideály – zejména v očích mladé generace – ztratily přitažlivost a že se dnes málokdo řídí sokolským *Paže tuž a vlasti služ!* A když už se někdo takový najde, druhou část tohoto hesla v úvahu nebere. Máme samostatný a svobodný stát, ze sveřepých Germánů se stali pokojní Evropané, a tak mnohým stačí, když své „vlastenectví“ projevují skandováním „*Kdo neskáče, není Čech!*“, když to někomu nandáme ve fotbale nebo v hokeji. K tomuto typu „vlastenectví“ přispělo i to, že před nedávnem jsme měli vlast socialistickou, které řada lidí odmítala jakékoli oběti přinášet; některým to zůstalo dodnes. Podepisuje se na tom i fakt, že v mnohých případech se naše drahá vlast sama snaží o to, aby nám zas tak drahá nebyla! Proč jí máme přinášet oběti, když nemáme jistotu, že nepadnou do rukou podvodníků? Přesto však by nám nemělo být lhostejné, jaká naše vlast je a jaká bude! A protože skoro všem z nás to jedno není, myslím si, že vlastenectví stále ještě existuje, i když má jiné formy než dříve.

Co mne se týká, s výzvou A drahé vlasti v oběti své síly snášeje!, v podstatě souhlasím, ale prohlašuji, že naprosto odmítám výzvu obsaženou v závěru sokolské písně *Bratři výš, stále výš, smělým letem slunci vstříc*, která žádá:

„...každý na svém místě buď! A kdo se odrodí, čepelem v tu zrádnou hrud!“

Podle mého názoru je zcela protizákonné zbavit se jakékoli osoby tím, že ji prokláme čepelí! I odrodilec má právo na řádný soud a v žádném právním státě ho nelze zavraždit kvůli tomu, že má jiný názor!!

Mám rovněž jisté pochybnosti o tom, zda platí známé sokolské heslo *V zdravém těle - zdravý duch!* Za těch několik desetiletí, co jsem na světě, jsem poznal celou řadu zdravých těl, jejichž duch zdravý nebyl, přičemž v některých se dokonce nevyskytoval žádný! (Takováto těla se v mém okolí vyskytovala zejména v době, kdy jsem byl na vojně.) Domnívám se, že Tyrš chtěl říci, že *V zdravém těle bývá zdravý duch*, ale že tato formulace se mu nezdála dostatečně úderná.

Doufám, že z předcházejících řádek jste neusoudili, že si myslím, že k dnešku už žádné sokolské ideje nepromlouvají. Mám dojem, že některé jsou aktuální a moderní stále, například:

Jen ruchem žijeme! Kdo chvíli stál, již stojí opodál!

Čas nový nové chce mít činy!

Vyjadřují totiž požadavek, aby člověk neusnul na vavřínech a aby neustrnul v pozici jakkoli těžce vybojované a jakkoli slavné. Sám zakladatel Sokola připomíná v těchto slovech, že časy se mění, že je třeba jít s dobou a že Sokol nemůže být stejný jako v minulém století. Přestože nad vchodem do sokolovny symbolický opeřeneček svá křídla už nerozpíná, je žádoucí, aby byla plná cvičících a sportujících, zejména dětí a mládeže, kterým by se při této příležitosti mohly nějaké ty sokolské ideály aspoň občas připomenout.

Přejme naší sokolské jednotě, aby se jí i v příštích letech dařilo naplňovat sokolské ideály a aby nadále přispívala ke zdraví tělesnému i duchovnímu všech dobří-

chovických občanů. A aby měla stále na paměti, že

„*Kdo chvíli stál, již stojí opodál!*“

HgS

K ČAPKOVU VÝROČÍ PONĚKUD OPOŽDĚNĚ

Romány, divadelní hry a jiné spisy Karla Čapka jsem četl před více než padesáti lety – bylo mi tehdy kolem sedmnácti let a už tenkrát ve mně zanechaly dojem, který bych označil jako hluboký; kdyby byl mělký, tak by to ostatně žádný dojem nebyl. Když jsem pak před několika měsíci zjistil, že v prosinci loňského roku uplyne sedmdesát let od Čapkovy smrti, napadlo mě, že bych si některá jeho díla mohl přečíst znovu. Nejen ze zvědavosti, co mi po více než po padesáti letech řeknou romány, které jsem četl „v rozpuku mládí“, kdy jsem měl rozum ještě menší než nyní, ale i proto, zda v nich neobjevím řádky, které jsem tenkrát přešel, aniž se mě dotkly hlouběji.

V padesátých letech, kdy jsem chodil na střední školu, patřil Čapek ke spisovatelům, kteří sice nebyli na indexu, ale oficiální místa se k němu stavěla rozpačitě a s nedůvěrou hraničící s odmítáním. Uznávala se sice jeho Matka, Bílá nemoc a Válka s mloky, protože v těchto dílech vystupoval proti šířícímu se fašismu, ale na druhé straně se mu nedalo odpustit, že byl zastáncem „buržoazní demokracie“, že napsal Hovory s TGM, a co horšího, také polemický článek, v němž vysvětluje, proč není komunistou. Proto nám o něm ve škole neřekli všechno a obraz, který jsme o něm získali, nebyl zdaleka úplný.

Ze všech těchto důvodů jsem jednoho zim-

ního večera – skoro by se hodilo, abych řekl, že venku mrzlo a dul severák, ale nebyla by to pravda, protože přšelo a bylo skoro bezvětří – otevřel Válku s mloky a s dechem zatajeným jen mírně jsem sledoval, jak Mloci pomalu ale jistě likvidují lidstvo, které jim k tomu vydatně pomáhá.

„*Tak vida, už se může člověk u Mloků ledacemu učit – a není divu: což nejsou Mloci ohromně úspěšní, a z čeho jiného si mají lidé brát příklad, ne-li z úspěchů? Ještě nikdy v dějinách lidstva se tolik nevyrábělo, nebudovalo a nevydělávalo, jako v této veliké době. Nic platno, s Mloky přišel do světa obrovský pokrok a ideál, který se jmenuje Kvantita. „My, lidé Mločeho Věku“, říká se s oprávněnou hrdostí; kam by se hrabal zastaralý Lidský Věk se svou pomalou, tiutěrnou a neúčinnou páračkou, které se říkalo kultura, umění, čistá věda nebo jak! Právě, uvědoměte si lidé Mločeho Věku už nebudou mařit čas hloubáním o Podstatě Věcí; budou mít co dělat jenom s jejich počtem a s hromadnou výrobou. ...“*

... „*Není pochyby, že Mločí svět bude šťastnější, než býval svět lidí; bude jednotný, homogenní a ovládaný stejným duchem. Mlok se nebude od Mloka lišit řečí, názory, vírou ani životními nároky. Nebude mezi nimi kulturních ani třídních rozdílů, nýbrž jen dělba práce. Nikdo nebude pánem ani otrokem, neboť všichni budou sloužit jenom Velikému*

Mločímu Celku, jenž bude bohem, vládcem, zaměstnavatelem i duchovním vůdcem.”

A tak jsem postupně procházel jedním Čapkem za druhým a skoro v každém jsem narazil na něco, co mi došlo teprve nyní, protože tehdejší mladíci tomu nevěnovali pozornost nebo to nepovažovali za důležité. Jedna z těchto pasáží, která mě tenkrát příliš neoslovila a kterou jsem trochu pochopil až teď, je z Knihy apokryfů a Pilát v ní hovoří s jakýmsi Josefem z Arimatie, jenž byl učedníkem Kristovým. Snad bych mohl uvést několik úryvků, ve kterých se Čapek zamýšlí nad tím, co je pravda.

„Každý, kdo udělá nějakou pravdu, zapovídá všechny ostatní pravdy. Jako kdyby truhlář, který udělá novou židli, zapovídal sedět na ostatních židlích, které kdo udělal před ním. Jako by tím, že se udělá nová židle, byly zrušeny všechny staré židle. Konečně je možno, že nová židle je lepší, krásnější a pohodlnější než ty ostatní; ale proč, u všech všudy, by si člověk unavený nemohl sednout na kteroukoliv mizernou, červotočivou nebo kamenovou židli? Je unaven a zlomen, potřebuje oddechu; a tu vy ho zrovna násilím taháte ze sedátka, na které klesl, aby se přestěhoval na to vaše. Nechápu vás, Josefe“ ...

„Když vstoupíš na hodně vysokou horu, vidíš, že věci splývají a jaksi se srovnávají v jedinou rovinu. Z jakési výšky i pravdy splývají. Člověk ovšem nežije a nemůže žít na vysoké hoře; stačí mu, že vidí zblízka svůj dům nebo své pole, oboje plné pravd a věcí; tam jest jeho pravé místo a působíště. Ale časem se může podívat na hory nebo na nebesa a říci si, že odtamtud jeho pravdy a věci sice existují a není z nich nic ukradeno, ale že splývají s něčím daleko volnějším, co už není jeho majetek. Přilnout k této široké podívané a přitom pěstovat své malé pole, to, Josefe, je skoro cosi jako pobožnost.” ...

„Já věřím, věřím, horoucně věřím, že je pravda a že ji člověk poznává. Bylo by bláznivé myslit si, že je pravda jen k tomu, aby ji člověk nepoznal. Poznává ji, ano; ale kdo? Já

nebo ty, nebo snad každý? Já věřím, že každý má na ní podíl; i ten, kdo říká ano, i ten, kdo říká ne. Kdyby se ti dva spojili a rozuměli si, vznikla by tím celá pravda. Ano a ne se nedá ovšem spojit, ale lidé se vždycky mohou spojit; je více pravdy v lidech nežli ve slovech.“

... Tyto Čapkovy myšlenky jsou nepochybně aktuální i dnes, ale obávám se, že žádné fanatiky, kteří jsou o své jediné pravdě skálopevně přesvědčeni, z míry nevyvedou. Je jich na celém světě stále dost a pro svou pravdu jsou ochotni likvidovat nejen pravdy jiné, ale i jejich nositele.

Myslím si však, že z míry bohužel nebudou vyvedeny ani osoby, o nichž bude řeč v ukázce následující. Je převzata z knížky Místo pro Jonathana! (Vydavatelství Symposium, Praha, 1970), ve které jsou shromážděny Čapkovy úvahy a glosy k otázkám veřejného života z let 1921 – 1937.

„Snad to, co chci říci, říkám za řadu jiných; za mnohé z těch, kteří nejsou politiky, nýbrž jenom občany... Je nás dosti, kdo necháváme politiku jiným, protože děláme něco jiného; děláme svou práci a věříme, že to nejlepší, co můžeme, vydáváme všem právě ve svém povolání. Není to politická netečnost; říkáme-li, že chceme mít pokoj od politiky, znamená to něco velmi vážného: že chceme, aby politika byla v pořádku; aby nás neotravovala nad našimi pracovními stoly; aby nás neponižovala. Rádi bychom považovali politiku za určitou práci, která se koná stejně pozorně a věcně, jako my konáme svou a jakou žádáme od svého krejčího nebo zámečnicka; rádi bychom důvěřovali politikům tak, jako důvěřujeme železnici, že nás poveze tam, kam jsme si koupili lístek. Nepletete se zámečnickovi do jeho práce, ani strojvůdci do jeho řízení; předpokládáme prostě, že rozumí své věci a že si z nás nedělá bláznů. Náš život by byl neobyčejně trpký, kdybychom k nim nemohli mít této důvěry. Nuže, náš politický život je v tomto smyslu velmi trpký. Máme ponižující vědomí, že s námi političtí lidé dělají, co jim

je libo. Jsme jim dobří jen k tomu, abychom jim odevzdali hlas; vše další, co nám demokracie dává, je politická bezmoc.” ...

... „Jsme-li nespokojeni, volá se na nás: Pracujte ve stranách! Ne; je-li nám čeho třeba, tedy je to pracovat proti stranám; proti vládě stran; proti hlasovací mašinérii; proti inkompetenci; proti politice za zavřenými dveřmi; proti všemohoucnosti výkonných výborů; proti našemu ponížení; proti úpadku demokracie. My, pouzí občané, nechceme vládnout; my chceme jen důvěřovat.”

Mám dojem, že od roku 1925, kdy byly tyto řádky napsány, se způsoby politiků příliš nezměnily. Nejsem si jist, zda se změní vůbec někdy, ale zdá se mi nicméně, že bych mohl skončit něčím úsměvnějším. To něco je povídka z Povídek z druhé kapsy a jmenuje se Závrať.

ČESKÉ DRÁHY ATRAKCE K NEZAPLACENÍ

Nelibě jsem nesl zprávu o chystaném zdražení jízdného na ČD. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že ČD nejsou obyčejný dopravní prostředek. Dokázaly jako první spojit dobrodružné výpravy, adrenalinové sporty, vědomostní soutěže i reality show v jeden celek – ojedinělý světový unikát – a ještě Vás při tom i svezou ...

Jak rafinované, úžasné, neotřelé a jak to musí mít promyšlené ... Posuďte sami: Všechno začíná už na nádraží (třeba Hlavním ...). Napřed vystojíte dlouhé fronty u pokladen, možná dostanete i jízdenku, kterou požadujete. Potom musíte prokázat obratnost, v hustém davu proklíčkovat mezi odpadky, výkaly, kufrů i žebrajícími bezdomovci. Dále musíte uniknout pozornosti

... „Poslouchejte, já jsem pozoroval, že jakmile se někdo stane vynikajícím odborníkem, tak v něm jakýmsi vnitřním procesem vznikne především stanovisko. Takový specialista potom říká: Pane kolego, z mého stanoviska je to ovšem tak a tak. A druhý mu namítne: Ano, pane kolego, ale z mého stanoviska se má věc diametrálně jinak. Já myslím, že by se měla stanoviska odkládat v předsíni jako klobouky a hole; jakmile někam pustíte člověka se stanoviskem, tak tam jistě natropí nějakou škodu nebo se aspoň nepohodne s těmi ostatními.“

Doufám, že z těchto ukázek bylo aspoň trochu vidět, že Čapek ani sedmdesát let po své smrti neztratil nic ze své naléhavosti a že jeho dílo má stále co říci i dnešku.

HgS

Zvlášť náročným dobrodruhům doporučuji některé noční nebo dělnické vlaky. Zásadně se cestuje ve starším oblečení, být nenápadný je výhodou. Méně odolní jedinci pak vstupují zahalení do igelitových pláště s gumovými rukavicemi a s kolíčkem na nose. Špína a smrad jsou téměř všudypřítomné. Přes okna není vidět ven, ve vozech se v zimě netopí, v létě naopak hucují, osvětlení často nesvití. Společnost je pestrá: dělníci v montérkách, Ukrajinci, Romové i spící bezdomovci. K dokreslení atmosféry různá individua obtěžují ostatní pasažéry a občas i někoho napadnou. Třešničkou pro odvážné jsou toalety ... Na všechno pak dohlíží přísný průvodčí, jenž se v případě potřeby zachrání rychlým úprkem do kabiny strojvedoucího. Nejnovějším

trikem ČD překonaly i světoznámého mága Davida Copperfielda, který nechal zmizet i Eiffelovu věž v Paříži. ČD totiž nechávají zmizet celé vlaky za jízdy i s cestujícími! To nikdo na světě nedokáže!

Jestliže jste přežili a v pořádku dojeli do cíle své cesty, blahopřeji Vám – dokázali jste to a patříte mezi elitu. Vás už v životě nic nepřekvapí, jste silní, odolní a protřelí. Za odměnu smíte příště opět využít služeb ČD a jistě uznáte, že za tak mimořádně silné zážitky se má dobře zaplatit.

Zahraniční turisté už to začínají chápat. Nakonec za skoky z letadel, potápění, safari nebo za přespaní v Alcatrazu se také draze platí. Někdo skáče do propastí, my jezdíme vlakem ... To je adrenalin!

Miloslav Omáčka

OKÉNKO PRO SKŘÍTKY

zimně-jarní výprava za pokladem skřítků

Milí čtenáři, kteří se zajímáte o život místních skřítků, pokud jste si mysleli, že všichni skřítkci v zimě spí, a bude od nich tedy chvíli pokoj, vězte, že jste se mylili. Ukázalo se totiž, že ne všichni brdští skřítkci přes zimu hibernují. Je pravda, že lesní skřítkci, jako jsou brdšolíní, brdšousci a brdšolové, celou zimu prospí ve svých pelíšcích, ale k mému velkému překvapení jsme s dětmi na kopci Hvízdinci objevili skřítky hvízdálky, kteří bydlí pod kameny a dorozumívají se tichounkým hvízdáním. Tito skřítkci dali dětem na památku dřevěné pišťaličky, kterými je děti mohou v případě, že by se v lese ztratily, přivolat. Poté nám prozradili, že v zimě spát nemohou, jelikož jsou strážci tajné schránky s pokladem, kde si každý,

kdo ji objeví, může něco vybrat a odnést na památku. Podmínkou ovšem je, že musí na oplátku do schránky něco malého (schránka není příliš velká) vložit, aby i ostatní nálezci něco našli a zapsat se do zápisničku pokladu. Kdo tato jednoduchá pravidla nedodrží, nechť se obává zloby skřítků hvízdálek (zloději schránky, by prý až do smrti hvízdalo v uších). Berete tedy tuto zajímavost ze života skřítků zároveň jako tip na výlet s dětmi.

Čeká Vás náročný výstup na kopec Hvízdinec (476 m n.m.), za který však budete odměněni nádherným výhledem do kraje (samozřejmě za hezkého počasí) a děti pak ještě pokladem skřítků hvízdálek. Aby hledání tajné schránky nebylo tak obtížné, radím Vám: až se zapíšete do vrcholo-

vé knihy kopce Hvízdince a pokocháte se pohledem do údolí, sestupte od stromu s vrcholovou knížkou opatrně pod skalku a nad pidijeskyňkou hledejte výklenek zakrytý kamenem, za ním je schránka ukryta. Než odejdete, nezapomeňte schránku stejně pečlivě zakrýt. Chcete-li navíc spatřit i samotné skřítky hvízdálky, chovejte se

úplně tiše, jsou totiž velice plaší. Pokud nebudete mít to štěstí a nevidíte je, napněte alespoň uši, třeba zaslechnete jejich tichounké hvízdání ...

Tak tedy přeji hezký výlet a úspěšné hledání pokladu i skřítků.

Badatelka v oboru brdských lesních skřítků
Aděla Kándllová

PŘÁNÍ K DEVADESÁTINÁM

pro paní L. Gemperlovou

Milá Lído, redakční rada Kukátka se připojuje k přání pevného zdraví, jaré mysli a životní pohody, které k Tvým devadesátým narozeninám bylo zveřejněno v lednovém čísle Informačního listu. Chceme Ti aspoň tímto způsobem vyjádřit uznání za

vše, co jsi vykonala pro sokolskou jednotu a jejím prostřednictvím i pro celé Dobřichovice. Domníváme se přitom, že mluvíme nejen za sebe, ale i za všechny čtenáře Kukátka.

*E. Calda (a celá redakce Kukátka,
Vl. Bezděk, D. Havlík, J. Matl, J. Váňová)*

TIP NA VÝLET

Dolů řekou (Down By the River) byl hit, tehdy slágr, který složil a nahrál v r. 1975 se svým orchestrem Ronald Binge. Pamětníci by si melodii ihned vybavili.

Ale tentokrát je dolů řekou míněno jako pozvání na vodácký výlet. V Dobřichovicích na levém břehu Berounky nad lávkou je schopná půjčovna lodí a ta vám kánoji dopraví do Zvíkovce, tj. říční km Berounky 81,7. Tam lodě hodíte na vodu za mostem na levém břehu.

Před tím se občerstvíte v kiosku u vodáckého tábořiště nebo U šesti trampů. Za několik set metrů uvidíte vlevo přítok Javornici, která přitéká od hradu Krakovce (asi 12 km), následují zbytky rozvaleného starého jezu, který se dá jet vpravo. Jez ve Šlovicích km 77,4 se jet nedá, přenáší se vpravo. Odtud se proti pravostrannému přítoku Zbirožského potoka můžete vydat asi 1,5 km k přírodní rezervaci Skryjská jezírka, vyhlášené v roce 1955 na 59 hektarech. Je to

významná paleontologická lokalita s přírodním zákazem sběru zkamenělin. Dále se nad řekou bude vznášet elektrovod 400 kV, tedy nejvyšší napětí u nás užívané; vede od elektrárny Prunéřov a Tušimice na Jihlavu a Brno.

Skrýje se svým dochovaným souborem roubené lidové architektury moc neuvidíte, jsou vpravo, ale nepřehlédnete most v km 75,0. O 1 km níže přitéká zprava malý Úpořský potok, u kterého tábořil Fialový poutevník Oty Pavla a nad kterým ční mohutná zřícenina královského hradu Týřov. Vyšlápnete si? Týřov leží uprostřed stejnojmenné přírodní rezervace 420 ha z r. 1984.

Vpravo vysoké Týřovské skály převyšují hladinu o 250 m. Pohled z Týřovských skal do údolí Berounky je považován za nejkrásnější na Křivoklátsku.

Vpravo spatříte samotou Kouřimecká rybárna, kde byl natočen film Smrt krásných srnců (děj se však odehrával o několik km níže u přívozu u Bránova), kde roste čtyřsetletý dub Oty Pavla, u kterého odpočíval prevozník pan Prošek (Hrušínský) s vlčákem Holanem. Pověst vypráví, že dub byl vysazen v době třicetileté války na hrobě švédského generála, který zde byl pochován i s koněm. Naproti na druhé straně řeky se tyčí nápadný skalní útvar Čertova skála, což je přírodní rezervace (1949) - odkryv spilitových polštářových láv starohorního stáří.

Po chvíli dojedete ke kultovní vodácké hospodě U rozvědčika, je vlevo, kde se prostě zastavit musíte. Ve filmu podle Oty Pavla hrál hostinského a rozvědčika R. Brzobohatý. Přijíždíme k přívozu V luhu na cestě mezi Bránovem a Nezabudicemi, ale když už jste z lodí, tak si prohlédněte pamětní síň Oty Pavla a starý akát, pod kterým se rybáři vytahovali, jaké ryby dnes vytáhli.

Další jez je v Nezabudicích v km 66,8 a přenáší se vpravo. Níže na levém břehu vidíme Nezabudické skály (přírodní rezervace se skalní a teplomilnou vege-

tací) a 1 km pod nimi velké známé tábořiště Višňová. Ale ještě vpravo před ústím mimořádně čistého potoka Klučná je přírodní rezervace U Eremita z r. 1984, jedno z nejvýznamnějších nalezišť vzácného tisu červeného v ČR (asi 1 000 jedinců). Vede tady naučná stezka na úzké pěšince asi 10 - 15 m nad řekou. Cestičku si kdysi vyrubali dělníci z Bránova, aby měli blíž do práce do Roztok či na vlak.

Lze končit u jezu v Roztokách na pravém břehu, odkud vám loď půjčovna dopraví a mezitím se můžete občerstvit např. U zlomeného pádla. Vodácké trasy je necelých 20 km, tj. čistého času na vodě 4 hod., klesnete s řekou o 16,5 m. Spěchat opravdu nemusíte. My pokračovali ještě 10 km bez jezů do Zbečna. Jeďte bez obav, sjel jsem to v létě 2007 v sedmdesáti letech.

Ze Zvíkovce až do Hýskova (říční km 39,7) se nacházíme v CHKO Křivoklátsko, která byla vyhlášena v roce 1978 na výměře 62,7 tis. ha. V rámci střední Evropy je to mimořádně zachovalé území pahorkatin a nižších vrchovin s lesnatostí dvojnásobnou proti celé ČR. Však bylo chráněno již před 1 000 lety jako královský hvozď - lovecké území - již od knížete Jaromíra s četnými loveckými hrady, hrádky a hrádečky: Týřov, Křivoklát, Nižbor, Jinčov, Dřevíč, Jívno, Veliz.

Pokud Vám nevadí voleje nad jezy, lze pokračovat asi další den až do Dobřichovic (km 15,9), což je dalších 38 km, z nichž je nejhezčích 11 km bez jezu pod Berounem okolo Tetína, Srbska a Karlštejna. Pod Berounem vjíždíme do CHKO Český kras, kudy projíždíme až do Zadní Třebaně (km 21,6). CHKO Český kras byla vyhlášena v r. 1972 na ploše 12,8 tis. ha, je to území unikátní z hlediska světové stratografie a paleontologie, největší vápencové území v Čechách.

S vodáckým Ahoj!

Ing. Pavel Kyzlík

BIO SOKOL

30. července 2009 oslaví místní Sokol 110. výročí svého vzniku. Při nahlédnutí do sokolské kroniky mě upoutal zápis z 5. srpna 1928, dne, kdy byl - po překonání mnoha úskalí - s velkou slávou uveden do provozu první dobřichovický biograf. Kinosál byl upraven ze sálu místního hostince Stará pošta, v předsálí se nacházela pokladna a později i vstup do promítací kabiny.

z pamětní knihy tělocvičné jednoty „Sokol“ v Dobřichovicích

„Zahajovací představení našeho biografu bylo tak čteně navštíveno, že nebylo místa volného. Bylo obsazeno 220 stálých míst, mimoto více jak 60 přistavků a někteří i stáli. Mnoho lidí pak z Dobřichovic i Letů odešlo s nepořízenou, neb nebylo možno více jich do sálu vpustiti.

Před představením stihla nás nehoda, která mohla být katastrofální pro ten večer. Operatér totiž spálil dvě žárovky kinostroje, takže zbyla jen jedna rezervní a biografickému odboru z toho ježily se hrůzou vlasy, neb kdyby ta praskla, představení se nemohlo odbyvat. Žárovky tyto jsou totiž speciální pro kinostroj, o velké intenzitě. Bratr Josef Havlík byl ihned vyslán ve čtvrt na osm do Prahy s bratry Caldou a Zýkou mladším pro žárovku. Cesta dle jejich vyprávění byla šílená a i s překážkami spojená. V Radotíně hořela právě továrna, a poněvadž byla natažena hadice přes silnici, nechtěli je hasiči touto cestou pustiti. Bratr Havlík použil však Isti a tvrdil jim, že veze do nemocnice maroda. Nemocného simuloval bratr Josef Zýka.

Argument ten přiměl hasiče k tomu, že jim dovolili přes hadici opatrně přejet. Po chuchelské silnici předjížděli auta jedno po druhém. Námaha tato nebyla přece korunována výsledkem. V Praze nezastihli nikoho doma (byla neděle), a proto v půl deváté večer již se nám hlásili v Dobřichovicích bez žárovky. Naštěstí tato třetí žárovka vydržela všechno. O této starosti bioodboru nemělo obecnstvo ani zdání.

Mezi pozvanými byl náš milý host, bratr Jan Fon ze Zlíchova, p. starosta obce dobřichovické, členové obecní rady a jiní hosté

z okolí. Bohužel do pamětní knihy nebylo možno podpisů opatřit pro přeplněný sál. Biografické představení bylo zahájeno ouverturou, pak mým proslovem a doslovem bratra Fona. Konečně nastalo promítání reklam, zpráv ze světa a 9ti dílného dramatu „Titanic“. Představení bylo zakončeno dvoudílnou veselohrou. Hudba byla řízena p. Křížem z Letů a obstála úplně.

Účinkovali v ní syn p. Kříže a p. Ježek z Letů za plat, pak bratr Hugo Švéd, řídící v.v., bratři Žoha, Radovnický, Frýdl, Voříšek, Kalina, Procházka, Chadima a Landa z ochoty.

Zahajovacím představením byla zaručena nálada obecnstva pro představení další. Zařízení bia i představení se líbily, a proto uznání obecnstva bylo odměnou biografickému odboru za všechnu námahu. Zahajovací řeč bratra Vladimíra Radovnického: Vážení hosté, bratři a sestry!

Vítám Vás jménem správního výboru naší sokolské jednoty a zejména Vás zdravím za odbor biografický. Dovolte mi, abych zvláště vřele přivítal našeho milého hosta, zakladatele naší dobřichovické jednoty sokolské, dlouholetého starostu župy Jungmannovy a člena výboru ČOS, bratra Fona. Z přítomnosti bratra Fona těšíme se dnes tím více, jelikož mu můžeme ukázat zase jeden plod se stromu, který on zde před 29 lety zasadil. Konečně neméně si vážíme přítomnosti p. starosty obce dobřichovické, členů obecní správy a všech oficiálních i neoficiálních hostů.

Na počátku dnešního zahajovacího předsta-

vení pokládám za vhodné zmínit se krátce o našem biografu. Již před lety naše jednotka se zabývala myšlénkou zřízení vlastního biografu. Myšlénka tato však neoživila nikdy natolik, aby se uskutečnila, a zvláště odumřela tenkrát, když zřízen byl sokolský biograf v Řevnicích a v Horních Mokropsích. Ke konci roku loňského a zvláště roku letošního biografická mánie zachvátila nás znovu a ke cti několika obětavých bratří dílo jest hotovo.

V prvé řadě jest to předseda bioodboru bratr Karel Havlík, který houževnatě šel za cílem získání kinolice, což se mu také podařilo. Bratr Havlík byl hlavně při zařizování bia svými odbornými a obchodními znalostmi vždy na místě a přičinil se tak úplně o zdar našeho podniku. Pravou jeho rukou byl bratr Václav Havlena, kterému se často obdivuji. Nemohl bych jeho obětavost popsat jen několika slovy a myslím, že by ani on sám nespočetl tu spoustu pochůzek za biolice, kinostrojem, plakáty, za vyjednávání filmů atd. Jeho práci může posoudit jedině ten, který se s ním denně stýká. Krátce br. Karel Havlík a br. Václav Havlena mají lví podíl na uskutečnění našeho bia. Velké zásluhy na rychlém rozřešení otázky biografické má nesporně br. Tomáš Petrák. Vážení, bratr Petrák to byl, který sňal největší tíhu s beder biografického odboru. Rozhodnutím jeho k přestavbě sálu ve vlastní režii odpadla nám starost největší. Jest sice pravdou, že sál zůstává jeho majetkem, že z něho bude vydělávat, ale faktem jest také to, že rozhodnutím svým riskuje kapitál 100.000 Kč a jistě by byl sál nikdy nepřestavoval, nebyti našeho bia a našeho nátlaku na něho. Jest to do jisté míry pro náš biograf present, který byl více inspirován láskou sokolskou, než stránkou obchodní. Rádi konstatujeme, že sám p. starosta obce, p. Bohumil Geringer, s pány radními šli našim snahám velmi na ruku. Radou a pomocí přispěli nám, a proto ceníme nevšední ochotu pana starosty a členů

obecní správy a vzdáváme jim své nejvřelejší díky. Biografem získal nejen Sokol, ale získává i obec na zemských dávkách, má dnes velký sál pro podniky většího rozsahu a biograf, kterým stoupla o stupínek na roveň městům okolním. Ve své zmínce o trojici zasloužilých členů nechtěl jsem říci, že nebylo jiných bratří a sester, kteří se nepřičinili o vybudování tohoto díla. Byl to zejména celý bioodbor, jako br. Josef Žoha, který ve své funkci pokladnické, která vyžaduje opatrnosti a přesnosti, jest v permanenci denně. Dále to byli bratři František Veverka, Antonín Frýdl, Karel Kadet, Karel Holcát, Ladislav Mudra a sestra Anna Voříšková. Mimo bioodbor činným byl starosta naší jednoty br. Josef Zýka, který byl po celý čas přítomen jednání a přípravných prací. Velmi platnou službu konali bratři Karel a Josef Caldové, František Petrák junior, br. Jaroslav Hasmann a celá řada bratří hudebníků a jiných pomocníků ze řad členů i členek.

Bioodbor byl si vědom své zodpovědnosti před členstvem, a proto postupoval velmi opatrně při koupi biografického zařízení, které reprezentuje cenu přes 35.000 Kč. Stroj samotný stojí Kč 22.000.-, neb jest prvotřídní, nejmodernější. Připouštíme, že se ještě ukáží nějaké nedostatky provozu našeho bia dříve nepředvídané, ale zásahy budou jistě rázu malého a budou napraveny v zájmu obecnstva promptně. Jenom Vás prosím, abyste šli se svými přáními vždy na pravou adresu k řediteli bia Karlu Havlíkovi a nechodili k bratřím, kteří nemají tu výkonnou moc. Vážení! Biografický odbor mi uložil, abych Vám tlumočil, že si velice váží Vaší přízně a že vynasnaží, aby si ji uchoval. Sokol jako takový slouží celému národu, není spolkem třídním, jak se často mylně vykládá, ale sbratřuje všechny vrstvy národa československého, jest organizací nepolitickou, v níž má místo každý, a proto nemá nikdo příčiny straniti se nás a tím méně sokolskému biografu. Biograf náš neslouží k obohacení jednotlivců. Zisk z něho bude

plynouti na sokolskou výchovu, tělovýchovu a zejména na stavbu sokolovny, která nyní přijde po biografu na řadu. Doufám, že chápete plně naše snahy, že jste o intencích sokola dávno informováni, a proto není dnes třeba přesvědčovat vás o velikosti idey sokolské.

Skončím tím, abych ještě jednou poděkoval všem, již se přičinili přímo, anebo nepřímo o zdar našeho podniku a přeji sokolskému biografu dobřichovickému mnoho zdaru! Zapsal Vladimír Radovnický, t.č. vzdělavatel.“

Dovětek: Prvním operátorem byl pan Jaroslav Hasmann. Ceny sedadel: křesla – 6.- Kč, I. místo 5.- Kč, II. místo 4.-Kč a III. místo 3.-Kč.

Pan Václav Havlena ml. mi poskytl další informace o vývoji provozování našeho biografu: Bio Sokol bylo v roce 1946 znárodněno a přešlo pod státní správu. Vedoucím kina se stává Jan Feifer. Promítá se na jednom projektoru fy Bauer, film šíře 35 mm. Promítací kabina je přístupná po železném žebříku a obsluha má ve stísněném prostoru tvrdé pracovní podmínky. Promítání jedním projektorem vyžadovalo slevování dvou dílů filmu a přetočení na jednu cívku. Při 5 - 6 dílech musely být 2 - 3 promítací přestávky. V této době se na promítání podíleli i další promítači: Karel Křehký, Václav Havlena st. i ml., Karel Calda, Josef Calda a další. Koncem 50. let byla projekční kabina rozšířena a zpřístupněna z před-

sálí. Byly instalovány dva projektory na film o šířce 16 mm, čímž byly odstraněny technické přestávky. V 60. letech dochází k další modernizaci, projektory už jsou na film o šířce 35 mm. V roce 1969 je rozšířeno promítací plátno, aby se mohly uvádět širokoúhlé filmy. Jako vedoucí kina tu pracovali Jaroslav Sladký, Josef Jindra a Karel Hajdaš. Od r.1975 promítal filmy Antonín Zíma, od r. 1986 František Mičan. Na provozu kina se během jeho trvání podíleli i další zaměstnanci, např. pokladníci, uvaďečky, uklízečky. Rovněž bylo třeba dopra-

vit z nádraží do kabiny krabice s filmovými kotouči, obvykle pěšky a na káře. Jmenujme alespoň tyto: Růžena Jindrová, Karel Vanžura, Anna Voříšková, Eva Hajdašová, Marie Pulcová, Božena Bartůňková, Věra Myšáková, Hana Zárubová a jistě i řada dalších, jejichž jména jsme nezjistili. Všem obětavým pracovníkům, kteří zajišťovali provoz kina, patří naše poděkování a tato malá vzpomínka, vždyť věnovali svůj čas naší zábavě.

*Jana Váňová
a Václav Havlena ml.*

VÁCLAV HAVLENA

(*24. 9. 1902, †27. 6. 1978)

V sokolské kronice mě zaujal i zápis o panu Václavu Havlenovi, dlouholetém nezištném a obětavém sokolském činovníku a promítači.

V letech 1916 – 1919 se vyučil strojním zámečnickem u Antonína Kasla v Řevnicích a začal pracovat u Technické poštovní ústředny zprvu jako dílenský a později i v dalších funkcích. Od r. 1935 byl referentem nemocenské agendy u ředitelství státních drah v Praze. Po r. 1948 musel odejít do výroby. Nastoupil do Československých automobilových oprav ve Vršovicích jako motorář a posléze jako technický kontro-

lor. Zde setrval až do odchodu do důchodu v r. 1962. Oženil se se slečnou Antonií Krotilovou, dcerou známého dobřichovického tesaře. Měli dvě děti, dceru Věru (*1928) a syna Václava (*1936). Kromě činnosti sokolské působil v karlickém hasičském sboru, v dobřichovickém zastupitelstvu v r. 1941 a v Odborovém svazu zaměstnanců kin v 70. letech. Od r. 1928 až do začátku 70. let zastával různé funkce v místním

Pan Havlena v promítací kabině.

sokolském, později státním biografu, kde ve volném čase pracoval jako promítač. Jeho manželka, paní Antonie Havlenová, složila promítačské zkoušky a pomáhala manželovi v biografu až do začátku 70. let, kdy pan Václav Havlena končí s dlouholetým promítáním filmů kvůli zhoršenému zdravotnímu stavu. Rovněž syn Václav Havlena se stal promítačem.

Napsali o něm v sokolské kronice:

„Václav Havlena, rodák karlický, vstoupil do Sokola již jako žák v r. 1913, pokračoval v dorostu a 12. června 1920 přestoupil do členstva. (Přijat schůzí správního výboru.)

Věnoval se především činnosti tělovýchovné, pomáhal vést žactvo, dorost (dorostenky) i členstvo. V roce 1926 byl náčelníkem jednoty. Jeho činnost správní se datuje od r. 1922. Začínal jako správce domu a od té doby prošel v nepřetržitém členství mnoha funkcemi ve správním výboru. V dobách třenic a rozporů, např. po resignaci celého výboru jednoty, zůstal mnohdy sám ze všech činovníků a pomalu zase sestavoval výbor, což se mu vždy díky jeho houževnatosti podařilo. Zbytek svého volného času věnoval sokolskému tisku, zorganizoval vydávání Věstníku TJ Sokol Dobřichovice, jehož byl redaktorem. Nej-

více péče a svědomitosti věnoval sokolskému biografu, jehož byl spoluzakladatelem, prvním jednatelem a předsedou od r. 1931 do r. 1948. V r. 1941 po uzavření všech sokoloven zůstává bratr Havlena na místě, stává se strážcem sokolského majetku a po uvěznění bratrů Karla Havlíka, Antonína Voříška a Karla Vanžury se doslova rve o bytí a nebytí dobřichovické sokolovny za pomoci sestry Marie Vanžurové a Jana Feifera jako tlumočnicka. Ostatní členové výboru a činovníci v této těžké době, kdy byla sokolovna ohrožena a v ní umístování nacističtí vojáci a kuratorium, žel nepodali pomocné ruky, dokonce byla podána žádost u německého správce věrné ruky o přestavbu na továrnu. I sokolský biograf byl likvidován a ani jej neopustil, naopak stál dále v jeho čele, aby ho pro Sokol zachoval. Mnohdy nacistická rákoska jezdila mu okolo tváře, ale nepovolil. Byl na seznamu nacistických obětí, tento seznam byl však zničen, a tím zachráněni všichni, kteří na něm byli. Za svou činnost, která směřovala vždy pro rozkvet tělovýchovy, byl mnohdy vystaven prudkým útokům jedněch a chvále druhých. V r. 1945 byli bratři Václav Havlena a Antonín Voříšek st. jedni z prvních, kteří vyhlásili obnovení Sokola v Dobřichovicích. Byl prvním členem výboru a zvolen druhým náměstkem starosty. V mezidobí let 1941- 1945 obstarával všechny finanční závazky jednoty. Za tu dobu docílil toho, že byly zaplacen zbylé dluhy na sokolovně. Z výnosu válečného provozu v biografu tj. 250.000 Kč, jež byly uloženy v bance na zakoupení promítacího přístroje, který měl být dodán do 30. 5. 1945, ale v důsledku revoluce se tak nestalo, obdržela jednota 35.000.- Kč a zbytek propadl nově zrozenému čl. státu, takže Němci nedostali z tržeb biografu za celou dobu ani haléře.“

Autor anonymní, patrně Antonín Voříšek st.

*Zpracovali Jana Váňová
a Václav Havlena ml.*

KULTURNÍ PŘEHLED

na nadcházející měsíce

6. března, pátek - kino Řevnice v 19.30h

Dobřichovická Divadelní Společnost uvede premiéru komedie Marca Camolettiho: **Pyžamo pro šest** režii Lenky Loubalové.

7. března, sobota - kino Řevnice v 19.30h

Marc Camoletti: **Pyžamo pro šest**

13. března, pátek – Sál Dr. Fürsta v 19h

koncert: **BUTTULOVO SMYČCOVÉ TRIO** založili v roce 2007 studenti Pražské konzervatoře **Jakub Macháček (housle), Tomáš Hanousek (viola) a Jana Veverková (violoncello)**. Trio se věnuje interpretaci skladeb všech stylových období.

20. března, pátek – Sál Dr. Fürsta ve 20h

Koncert skupiny PKS po roce opět v Dobřichovicích!

Koncert dobřichovického rodáka, reportéra a spisovatele **Josefa Klímy, Václava Veselého** z Irish Dew a folkaře **Pavla Půty**. Vlastní repertoár ovlivněný největší rockovou érou. Předprodej v knihovně - vstupné 100,- Kč.

28. března, sobota – Sál Dr. Fürsta v 19h cestovatelská beseda s promítáním:

Mgr. Lukáš Synek, PhD. - Čínou po Hedvábné stezce

Celý měsíc nám trval přejezd ohromné pouště Taklamakan, ležící v západočínské provincii Sin-ťiang, čili v Ujgursku. Tuto opomíjenou muslimskou zemi spolknutou Čínou obývají převážně Ujguři, turkický národ s velmi zachovalými tradicemi a stylem života ... Vstupné 50,- Kč.

29. března, neděle - Sál Dr. Fürsta v 15h - mimořádná akce pro děti!

Veselý pořad pro děti **ČAROVÁNÍ KOLEM MALOVÁNÍ**

Hraje, vypráví, maluje a čaruje Miloš Nesvadba a Jan Susa

Vstupné 50,- Kč.

4. dubna, sobota – nádvoří zámku 11h – 17h

Nádvoří a přízemí dobřichovického zámku - **Jarní trhy**. Přijďte se podívat, jak se vyrábí okrasné vyřezávané svíčky, malují kraslice, můžete si sami uplést pomlázku, pro děti jsou připravené rukodělné dílničky. Nebude chybět ani pouliční divadlo **Trakař** s pohádkou o třech kůzlátkách ...

17. dubna, pátek – Sál Dr. Fürsta ve 20h

koncert skupiny Irish Dew – předprodej v místní knihovně, vstupné 120,-/100,- Kč

18. dubna, sobota – Sál Dr. Fürsta v 19h

cestovatelská beseda Lucie Kovaříkové a Michala Jona **Na hliníkovém oři Divokým Západem – na kole národními parky jihozápadu USA**

19. dubna, neděle – Sál Dr. Fürsta v 15h

představení pro děti – pohádku s názvem **Prasečí slečinky aneb prasečinky** přijede zahrát **Divadýlko z pytlíčku**

1. května, pátek – velký sál na zámku

F. Běhounek a Ludus musicus k prvnímu máji

16. května, sobota – Sál Dr. Fürsta v 19h

cestovatelská beseda p. Mykisky – **Po zamrzlé řece do nitra Himálaje**
předběžně: 1. víkend v červnu – Královský průvod

7. června, neděle – velký sál zámku

F. Běhounek a Ludus Musicus – Rozmarné léto

20. června, sobota – Sál Dr. Fürsta v 19h

cestovatelská beseda D. Hály – **Rumunskými horami na koních**

V. Cvrčková

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

DIVADLO ŽIJE!

To se takhle sešli inženýři, právníci, elektrikáři, důchodci, studenti, ekonomové, ženy v domácnosti, produkční, barman, podnikatelé, zastupitelé, radní, starosta, exstarosta, místostarosta, maminy na mateřské dovolené, bankovní či jiní úředníci, profesionální herečky a další a další. A proč? Aby vzdali hold divadlu, mluvenému i zpívanému slovu, pohybu a hlavně dobré náladě a smíchu. Všechny tyto ingredience se proluly ve snaze oprášit zašlé stopy dobřichovických ochotníků. Lehký otisk těchto stop možná v mysli některých pamětníků ještě zůstal.

Jak již možná někteří zaregistrovali, v loňském roce jsme my, výše uvedení, založili Dobřichovickou divadelní společnost a od té doby velmi pilně pracujeme na všech frontách. Prvním počinem byla autorská hra Lva Trifortena „Antonie a divoká karta“, kterou mnozí z vás shlédli na nádvoří dobřichovického zámku v červnu 2008. Koncem roku, pod vánočním stromkem, jsme si, spolu se skvělými diváky, užili zimy na Křížovnickém náměstí v pásmu Z pohádky do pohádky, v režii Lenky Loubalové. Tato koláž světla, hudby a pohybu provoněla každoroční hektický konec roku. Výtěžek z dobrovolného vstupného jsme celý předali dobřichovickému Dětskému diagnostickému ústavu, s nímž jsme navázali úzkou spolupráci.

Sotva jsme se otřepali ze silvestrovského veselí, začali jsme pro vás zkoušet a připravovat další hry. Jako první letošní premiéru nabízíme frašku M. Camolettiho „Pyžamo pro šest“. V této konverzační komedii se vyřádí pod režijním vedením Lenky Loubalové opravdu pouze šest začínajících i zkušených herců.

Zato v druhé letošní premiéře „Anděl s ďáblem v těle“ účinkuje pod režijní taktov-

kou Petra Říhy přes třicet známých, méně známých i zcela neznámých amatérů. Jedná se o lehce lechtivý muzikál s množstvím kostýmů, živou muzikou, autorskou hudbou i s texty písní psanými přímo na tělo, ne doslova, nebo ano? Přijďte se podívat a uvidíte.

Dnes to ještě vypadá, že nelze nikdy skloubit povinnosti všech profesí v zaměstnání s volným časem pro zkoušení her. Režisér někdy řve jako lev v kleci, jindy je zoufalý a na kolenou herce prosí, aby už to divadlo vzali konečně aspoň trochu vážně, pak s tím chce seknout, jindy zas by herce na rukou nosil, zkrátka je to jako s počasím, někdy je zamračeno, někdy svítí sluníčko. Divadelní prkna mají v sobě mocné kouzlo, které dokáže zlomit všechny překážky. Takže, my pilně zkoušíme a vy - diváci, se pilně duševně chystejte na nabízené divadelní menu. Klasik praví, že smích je kořením života. Vzhledem k tomu, že obě chystaná představení jsou veselá, doufáme, že valná většina našeho báječného publika bude řádně prokořeněna, a že nám tudíž dlouho vydrží.

Již poslední únorový víkend můžete vidět v Dětském diagnostickém ústavu v Dobřichovicích Pyžamo pro šest, následující víkend pak totéž v kině v Řevnicích.

17. - 19. dubna uvedeme opět v Dětském diagnostickém ústavu v Dobřichovicích a 24. - 25. dubna v kině v Řevnicích muzikál Anděl s ďáblem v těle.

O časech letních venkovních představeních budete informováni na plakátech a v místním tisku.

Všichni se na vás moc těšíme, držte nám palce a zachovejte nám, prosím, přízeň.

Ať žije divadlo a to naše zvlášť!

Za Dobřichovickou divadelní společnost

Alena a Petr Říhovi

VŮNĚ KYTAROVÉ MAGIE

Profesor pražské HAMU, kytarový pedagog, proslavený skladatel a kytarový virtuos Štěpán Rak připravil posluchačům, kteří přišli 2. února do sálu MUDr. F. Fürsta, nezapomenutelný večer. Nehodláme rozšiřovat řady těch, kdo se vzletnými kombinacemi slov snaží postihnout jeho hru a svůj dojem z ní, postihnout tedy vlastně nepostižitelné. Proto dovolte jen drobnou zprávu o neobyčejném okamžiku.

Š. Rak zůstal i v Dobřichovicích věren své tradici a postavil svůj koncert především na svých skladbách a úpravách děl jiných autorů pro kytaru. Zaplněný sál tak mohl uslyšet jeho virtuosní úpravu původně varhanní Arie od Ivana Jelínka (jenž mimochodem působil v 1. pol. 18. stol. v klášteře Benediktinův ve Svatém Janu pod Skalou), slavnou Rako-

vu Píseň pro Davida (věnovanou biblickému králi Davidovi, který tóny své harfy léčil churavou duši krále Saula), části suity Dávné tance pro sólovou kytaru a lidský hlas (inspiraci starou loutnovou hudbou), ukázky z celovečerní suity Chvála čaje, kterou Rak složil hold čajům z celého světa, půvabnou Píseň pro královnu, již in memoriam věnoval anglické královně Matce, ale také ukázky z nově vznikajícího cyklu Chvála vůní (např. Vůně domova, s níž vzpomenu na svého legendárního a výjimečného učitele a přítele, prof. Štěpána Urbana).

Š. Rak často připojuje svůj hlas k tónům své kytary. Tak i tentokrát skvěle zahrál i zarecitoval Nezvalovy Sloky o Praze (zakončené fantastickou úpravou Smetanovy Vltavy pro kytaru), ale přednesl také ukázky z komponovaného pořadu Vivat Comenius, s nímž spolu s Alfrédem Strejčkem sjezdili s neobyčejným úspěchem prakticky celý svět. Z Komenského vět vybraných z monumentálního díla Obecná porada o nápravě věcí lidských doslova mrazilo. Tak byly současné! Těžko se věru takový zážitek slovy popisuje. Jak psát o brilantní technice, již Š. Rak vyučuje dnes po celém světě a kvůli níž jej vyhledávají kytaristé ze všech koutů planety? To je však jen prostředek k dosažení daleko vyššího cíle. Oné magické jednoty uměleckého sdělení i prožitku. Rak hraje, zpívá, hovoří, gesty i mimikou spoluvytváří ono dávnými teoretiky tolik vzývané Gesamtkunstwerk. A přitom kytara stává se Rakem, Rak je náhle kytarou a to celé se proměňuje v hudbu tak výstředně a svrchovaně autentickou, že celý ten večer jest jedinou a svýbytnou a mnohobarevnou músickou terapií. Je třeba jen poděkovat za tento dramaturgický počín a těšit se, že se bude brzy opakovat ...

J.M.

FIXA
stavební firma

**VEŠKERÉ
STAVEBNÍ
PRÁCE**

**VODA-TOPENÍ
PLYN**

ELEKTRO

 603 427 491
e-mail: premysl.fixa@atlas.cz
www.firmafixa.cz

ROZHOVOR S PANÍ V. CVRČKOVOU

o dramaturgii Dobřichovické kultury

Kukátko: *Nastoupila jste prakticky do rozjetého vlaku: jaké jsou Vaše pocity po prvních měsících práce?*

V. Cvrčková: Pokračovat v rozběhnuté práci mi vyhovuje, navíc, nastoupila jsem mezi příjemné lidi, takže děkuji, pocity jsou vesměs dobré.

K.: *Zkusila byste se trochu pochválit? Co se Vám podle Vás zvláště podařilo?*

V. C.: Radost jsem měla z Dětského vánočního Jarmarku. Je to každoroční, absolutně nekomerční akce. Samozřejmě úspěch závisí na lidech, kteří se zapojují, bez nich by to nešlo. Ráda dělám dětská představení, pořádám je jednou za měsíc. Snažím se zvát jak neokoukané, tak i notoricky známé protagonisty. Malých dětí je tu opravdu hodně a návštěvnost je velká. Děti i jejich rodiče se mohou těšit např. na Čarování kolem malování s Milošem Nesvadbou a Janem Susou.

K.: *A naopak: na co byste nejraději zapomněla a co nevidíte jako zvláště podařené? Nebo jinak: Na jaké problémy jste narazila?*

V. C.: Noční múrou každého pořadatele je prázdný sál. Návštěvnost koncertů obecně klesá, mrzí mě, že dva pěkné koncerty na konci loňského roku zůstaly bez odezvy. Hodně se svádí na ekonomickou krizi, ale jít si poslechnout pěknou musiku, nebo za-

jít do divadla, to je spíš o náladě ...- i když ta nálada s ekonomickou situací hodně souvisí.

K.: *Jak vypadá výhled do r. 2009? Můžete naznačovat? Chystáte nějaká překvapení?*

V. C.: Pro letošní rok, počítám samozřejmě s každoročními trhy jarními i vánočními, máme již vyjednané koncerty skupiny PKS a Irish Dew a doufám také, že k nám přijede i Jan Jiráň s kapelou Botafogo (jejím členem je i Markéta Plánková - doktorka Tárová z Ordinance). Na podzim bude koncert Karla Plíhala a doufám, že i Jany Koubkové. Až bude hotový park, ráda bych ho využila pro dětská představení.

K.: *A co finanční stránka dobřichovické kultury pro rok 2009?*

V. C.: Kultura je činnost samozřejmě dotovaná, rozpočet na rok 2009 je 600.000 Kč, předpokládané příjmy jsou v souvislosti s předchozími roky 90.000 Kč.

K.: *Co je na managementu kultury ve městě, jakým jsou Dobřichovice, to nejtěžší?*

V. C.: Hm ... těžká otázka ... Nic není jednoduché. Ale možná snad: nebát se ...

K.: Děkuje za rozhovor a přejeme do nadcházejícího roku plné sály i atraktivní hosty.

Zaznamenal JM

POZVÁNKA NA FOTBAL

Letošní zima přinesla neobvyklé příděly sněhu, kterým jsme už dávno odvykli. V dřívějších dobách se fotbalisté za podobné situace věnovali především fyzické přípravě a zvyšování kondice. Hodně se běhávalo v zasněženém terénu nebo posilovalo v tělocvičnách, ale hry s míčem a na slušném terénu si tenkrát užili pomálu. Hrávaly se zimní turnaje, zpravidla na škvárových hřištích s ušlapanou zledovatělou vrstvou, kde se víc klouzalo a padalo, než hrálo. Mnoho hráčů také v zimě odložilo kopačky a působilo v různých hokejových oddílech. V posledních letech došlo k posunu i v tomto přípravném období. S příchodem třetí generace umělých travnatých ploch si mohou na dobrém terénu zahrát i družstva z „neligových“ soutěží. Této možnosti využili i dobřichovičtí fotbalisté, když se zúčastnili dlouhodobého turnaje na umělé trávě v Radotíně. Tam se jim dařilo velmi dobře, neboť bez porážky vyhráli svoji šestičlennou základní skupinu a postoupili do šestičlenné finálové. Za zmínku stojí i jejich šestigólové vítězství nad posíleným béčkem KŽ Králův Dvůr (I. B třída). Zdá se tedy, že by naši mohli být před zahájením soutě-

ních utkání v optimální formě. Do týmu by měli navíc přijít další dva kvalitní fotbalisté, s jejichž mateřskými kluby jsme v jednaní. Také všichni klíčoví hráči v družstvu zůstávají a pan V. Mojžíš (bývalý ligový hráč Bohemians) si změnil hostování v přestup, takže už je náš.

Připomeňme si ještě, že naše Áčko po podzimu vede tabulku okresního přeboru se šestibodovým náskokem před druhými Průhonice, což je sice velice nadějně, ale stále není rozhodnuto, protože míč je kulatý a stát se může leccos ...

Proveří nás hned první zápas v sobotu 28. března v 15 hodin, to vyběhne na naše hřiště tým AFK Libčice, v jehož řadách hrájí bývalí ligisté Bittengel, Frýdek a Kouba. Hned další sobotu, tedy 4. dubna v 16.30, se rovněž na našem hřišti utkáme v tradičním derby s Černošicemi.

Béčko začíná v neděli 5. dubna v 16.30 v Jinočanech a záci s dorostem zahajují až v půli dubna.

PŘIJĎTE NÁS POVZBUDIT!

*Na fotbal vás za oddíl kopané srdečně zve
Miloslav Omáčka*

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE V ZÁVĚRU

Vzhledem k uzávěrce, která byla 15. února, není možné v tomto čísle seznámit čtenáře s umístěním našich družstev v závěrečných tabulkách mistrovských soutěží, protože budou ukončeny až koncem března. Uvádíme proto jejich průběžný stav pouze k polovině února.

Muži A, 1. liga

V prvé řadě je nutno s potěšením konstatovat, že naši muži A na přeboru Sokola, který

byl sehrán počátkem ledna, obhájili loňské prvenství a stali se tak – již po několikáté – přeborníky České obce sokolské. Tento úspěch je o to cennější, že druhé družstvo našich mužů získalo na tomto přeboru bronzovou medaili!

Dalšího úspěchu dosáhli naši muži tím, že v první lize se v její základní části umístili na prvním místě. Pro úplnost konečnou tabulku základní části uvádíme:

	utkání	výhry	prohry	body
1. Sokol Dobřichovice	22	18	4	40
2. ČZU Praha B	22	17	5	39
3. EGE Č. Budějovice	22	15	7	37
4. VSK Staré Město	22	14	8	36
5. Slavia Havířov	22	13	9	35
6. VŠSK MFF Praha	22	13	9	35
7. AERO Odolena Voda	22	11	11	33
8. Volejbal Brno B	22	11	11	33
9. TJ Jablonec n. Nisou	22	8	14	30
10. TJ Tatran Poštorná	22	7	15	29
11. TJ Chomutov	22	5	17	27
12. TJ Havlíčkův Brod	22	0	22	22

V nadstavbové části bude prvních osm družstev hrát systémem play-off o postup do extraligy, poslední čtyři o udržení. Prvním soupeřem našich se stali volejbalisté Brna, kteří se – zejména v prvním utkání – ukázali být soupeřem velmi zdatným. Naši se však nedali a po výhrách 3:2 a 3:0 na domácí palubovce získali potřebné třetí vítězství hned v prvním utkání na hřišti soupeře, v němž brněnské soupeře přehráli v poměru 3:1. Tímto vítězstvím dosaženým 13. února naši postoupili do semifinále play-off, které v době, kdy čtete tyto řádky, už budou mít za sebou. O tom, jak si vedli, podáme zprávu až v červnovém čísle.

Ženy A, 2. liga

V polovině února bojují naše ženy o udržení. Díky zlepšené formě a získaným posilám

dosahují sice už lepších výsledků, ale bodová ztráta z první poloviny soutěže se dohání jen těžko. Své naděje na záchranu posílily v polovině února dvěma vítězstvími nad Baníkem Most a osm kol před koncem jim chybějí dva body na předposlední Bohemians a tři body na zmíněný Baník Most. Poslední dvě domácí utkání sehrají 7. 3. se Stavební fakultou Praha a 14. 3. s družstvem Chodova, doufejme, že vítězná!

Muži B, krajský přebor 1. třídy

Naši se udržují stále v popředí tabulky a mají reálnou šanci v přeboru zvítězit. Na domácím hřišti do konce soutěže hrají už jen dvakrát, a to 7. 3. s Kralupy a 21. 3. s Všechlapy. Poslední zápas hrají 28. března v Nymburku.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Po závodech v italských Benátkách a po závodech s migrujícími kontrolami 17. 11. 2008 na keltských valech u Zbraslavi se členové oddílu orientačního běhu TJ Sokola Dobřichovice účastnili tréninkových závodů zařazených do t.zv. Pražské zimní ligy (PZL) a ti, co se věnují také lyžařskému orientačnímu běhu (LOB), běhali závody českého poháru LOB a mistrovské závody ČR.

Ze závodů PZL to byl závod 17. 1. 2009 v Řevnicích, který uspořádal náš oddíl ve spolupráci s SK Kamenice. V kategorii D (nejkratší trať) byla Maruška Procházková třetí z patnácti. Pak to byl závod 25. 1. 2009 ve Velkých Popovicích, pak 31. 1. 2009 v Dobřichovicích se startem u nádraží a 7. 2. závod u rozhledny Děd u Berouna. Orien-

tační běh v zimě má svoje kouzlo, ale také je třeba dodat, že většina těchto závodů byla fyzicky velmi náročná – závodníci musí zvládnout velká převýšení, omrzlé kameny a zledovatělé cesty. Naši lyžařští orientační běžci se účastnili těchto závodů: 24. 1. ve Studnici na Vysočině – mistrovství ČR (MČR) ve sprintu (nejkratší trať) a téhož dne odpoledne závodu českého poháru LOB na krátké trati. A také 25. 1. byli na MČR štafet. 31. 1. závodili v Schönebenu v Rakousku, kde se konalo MČR na krátké trati a 1. 2. tamtéž závod českého poháru LOB na krátké trati – tyto závody se konaly v rámci trojutkání Německo, Rakousko a ČR. Byli i 7. 2. ve Studenci (u St. Paky) na závodech českého poháru LOB na krátké

Děvčata před hromadným startem v Řevnicích po rozdání map.

trati. Tam byla v D40 Pavla Mrázová druhá z osmi. 8. 2. se tamtéž zúčastnili veřejného závodu na klasické trati.

Na 20.- 22. 3. je plánováno soustředění

středočeské mládeže a koncem března již začnou závody zařazené do jarního středočeského oblastního žebříčku.

M. Cupák

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

PODLAHÁŘSTVÍ PASTELKA

NÁMĚSTÍ F.X.SVOBODY 10, MNÍŠEK POD BRDY
tel. 318 599 512, 603 484 363

PASTELKA
BARVY - LAKY

PRODEJ A POKLÁDKA VEŠKERÝCH PODLAHOVÝCH KRYTIN

- PŘÍPRAVA PODKLADU
- RENOVAČE PARKET
- PŮJČOVÁNÍ BRUSNÝCH STROJŮ
- DÁLE PRODEJ OBKLADŮ, DLAŽEB
- BAREV LAKŮ, VRUTŮ, OMÍTKOVIN
- FASÁDNÍCH BAREV

© Agentura Infront

STAVEBNÍ MATERIÁLY

Dobřichovice, Pražská 819

ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141

257 710 143

dobrichovice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT®
spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA
PRODEJ ND
SERVIS

PRODEJ NOVÝCH VOZŮ

- autorizovaný prodejce nových vozů ŠKODA
- * zajištění výhodného financování (finanční i operativní leasing, spotřebitelský úvěr)
- * nabídka předváděcí jízdy
- * pojištění vozu přímo na místě
- * přihlášení vozu do evidence příslušného MÚ
- * výkup stávajícího vozu za hotové
- * individuální a profesionální přístup ke klientům
- * držitel certifikátu ISO 9001

VYZKOUŠENÉ OJETÉ VOZY

- široká nabídka vyzkoušených a prověřených ojetých vozů všech značek
- prodej referenčních vozů
- prodej předváděcích vozů
- výkup vybraných vozidel ŠKODA
- možnost protitůčtu

VYZKOUŠENÉ OJETÉ VOZY
☺ Kvalita ☺ Servis ☺ Jistota

ŠkoFIN

- výhodné financování vozu (leasing, úvěr)
- vyřízení formalit při koupi a převodu vozu
- bezplatné ocenění Vašeho vozu

AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- * veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- * profesionální pneuservis
- * laserová GEOMETRIE
- * kompletní diagnostika vozů
- * rovnání karoserií na laserové stolici CELETTE
- * vyřízení pojistné události
- * příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- * prodej originálních náhradních dílů
- * prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- * po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- * držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
SERVIS 24 hodin: 739 592 057

Výpadek 2313, Praha 5-Radotín

Kazínská 8, Praha 5-Velká Chuchle

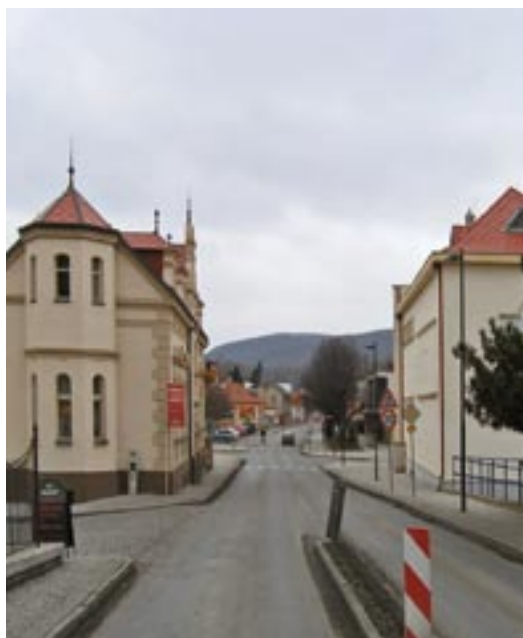
Tel./fax 257 810 520 / 257 812 029
E-mail prodej.radotin@femat.cz
Tel./fax 257 810 519 / 257 812 029
E-mail servis.radotin@femat.cz
Mob. tel. 737 287 352
E-mail bazar@femat.cz

NOVÉ VOZY Zelená linka: 800 400 104

SERVIS Tel./fax 257 940 084 / 257 940 270
E-mail servis.chuchle@femat.cz

AUTOBAZAR

www.femat.cz

Pohledy od mostu a z křižovatky na starou školu v ul. 5. května kdysi a dnes (k článku na str. 9-10).